

AutoCAD — система автоматизованого проектування і креслення в 2D і 3D. Завдяки потужному механізму моделювання AutoCAD збільшує продуктивність роботи над будь-якими проектами і підходить різним фахівцям. AutoCAD зменшує витрати часу на проекти за допомогою функції параметричного креслення. Увесь проект може автоматично оновлюватися при будь-яких змінах, оскільки встановлено зв'язки між об'єктами.

Sweet Home 3D — безкоштовна програма для оформлення дизайну житлових приміщень і проектування інтер'єрів. З її допомогою можна створити 2D-план певного приміщення або квартири, розмістити на ньому вікна, двері, меблі та побачити, як все це виглядатиме в інтерактивному 3D. У бібліотеці програми великий каталог зразків дверей, вікон, сходів, огорож. Моделі інтер'єру постійно оновлюються. Їх також можна безкоштовно завантажити з офіційного сайту розробника.

Blender — безкоштовний професійний пакет для створення тривимірної комп'ютерної графіки, що включає в себе інструменти моделювання, анімації, рендерингу, обробки відео, а також створення ігор. Характерною особливістю цієї програми є її невеликий розмір порівняно з іншими засобами роботи в 3D.

Autodesk 3ds Max — функціональне ПЗ, призначене для 3D-моделювання, анімації, візуалізації. Відрізняється потужними можливостями, що забезпечують поліпшену ефективність роботи в сфері мультимедіа.

T-FLEX CAD – професійна конструкторська програма, що поєднує в собі потужні параметричні можливості 2D і 3D-моделювання із засобами створення й оформленням креслень і конструкторської документації [2].

Технічні нововведення і хороша продуктивність у поєднанні зі зручним і зрозумілим інтерфейсом роблять T-FLEX CAD універсальним і ефективним засобом 2D і 3D-проектування виробів. Особливостями, що дозволяють виділити T-FLEX CAD, є широкі засоби автоматизації проектування, спеціальні інструменти для роботи з великими збірками, єдина структура, можливість вести колективну розробку.

Система T-FLEX CAD надає такі можливості, а саме:

- швидке 2D-ескізування;
- параметричне 2D-проектування;
- повний набір засобів підготовки конструкторської документації;
- 3D-моделювання деталей різної складності;
- створення 3D-збірок різної складності;
- геометричний аналіз 3D-моделей і збірок;
- інженерний аналіз деталей і конструкцій;
- оптимізація деталей і конструкцій;
- створення фотореалістичних зображень;
- потужний API-інтерфейс для розробки власних додатків;
- створення 3D-моделей для 3D-друку;

T-FLEX CAD застосовують для вирішення проектних завдань у різних галузях промисловості: машинобудуванні, приладобудуванні, авіа- та суднобудуванні, верстатобудуванні, будівництві, меблевому виробництві.

Висновки. Сьогодні неможливо уявити сучасний світ без інформаційних технологій. Для розв'язання багатьох задач використовують 3D-технології. 3D-моделювання — це процес розробки математичного представлення будь-якої тривимірної поверхні об'єкта за допомогою програмного забезпечення. За допомогою розглянутих технологій 3D-моделювання нами буде спроектовано, підготовлено до друку та роздруковано макет студмістечка Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

ЛІТЕРАТУРА

1. 3D-моделювання: огляд кращих програм [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <http://hi-news.pp.ua/kompyuteri/11369-3d-modelyuvannya-oglyad-kraschih-program.html>
2. T-FLEX CAD — программа для конструкторской подготовки и 3D-моделирования [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <http://tflex.ru/products/konstruktor/cad3d/>
3. История 3D моделирования [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <https://www.wizardfox.net/forum/threads/istorija-3d-modelirovanija.27335/>
4. Кращі програми для 3D-моделювання [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <http://hi-news.pp.ua/tehnka-tehnologiyi/8831-krasch-programi-dlya-3d-modelyuvannya.html>
5. Практикум з інформатики та інформаційних технологій. Навчальний посібник для загальноосвітніх навчальних закладів / Н. Д. Угринович, Л. Л. Босова, Н. І. Михайлова. — М. : Лабораторія базових знань, 2002. — 394 с.

*Дюг М.
Науковий керівник – доц. Валіон О. П.*

РОЛЬ АБОЛІЦІОНІСТСЬКОГО РУХУ У ЛІКВІДАЦІЇ РАБСТВА В США У 30–60-Х РР. ХІХ СТ.

Нині Сполучені Штати Америки надзвичайно потужна країна світу, наддержавна, лідер у регіональних і глобальних інтеграційних об'єднаннях. Тут стрімко розвивається бізнес, формуються принципи світової економіки, реалізуються різноманітні проекти, розвиваються сучасні технології. Для того, щоб стати такою успішною, держава пройшла нелегкий шлях свого розвитку – від рабовласницького господарства до повного скасування рабства. Ліквідація інституту рабства відіграла значну роль у становленні США як демократичної держави. Відтак, дослідження ролі аболіціоністського руху у США є особливо важливим, адже дає змогу прослідкувати еволюцію вирішення негритянського питання, боротьбу за скасування рабства. Оскільки однією із ключових цілей сучасного американського суспільства є не допустити нової громадянської війни за рівність прав між чорношкірим та білим населенням країни. Тому дана проблема є актуальною, адже і сьогодні часто спостерігаються в США наслідки боротьби з рабством, зокрема, расова дискримінація та ін. З огляду на це, звернення до означеної проблеми приверне увагу до витоків становища рабів-негрів у США, окреслить коло питань, пов'язаних із ліквідацією рабства.

Метою статті є дослідити негритянське питання в США напередодні Громадянської війни 1861–1865 рр., роль аболіціонізму у руйнуванні основ рабовласницької ідеології.

Історіографічною базою досліджуваної теми слугували праці таких дослідників як В. Согрин, М. Захарова, Р. Іванов, Д. Тіндалл, Д. Шай, В. Фостер тощо.

Становище рабів-негрів у США було важким, особливо на півдні країни, де поширювалося плантаційне господарство, засноване на праці невільників. У науковій літературі зазвичай показують плантацію як арену постійного конфлікту між господарем, який дбав переважно лише про збільшення власного прибутку, та рабами, що постійно намагалися повстати проти своїх власників. На думку історика Стенлі Елкінза, інститут рабства відібрав у раба культуру та самоповагу, а раб при цьому став неспроможним до повстання і був психологічно залежним від господаря-рабовласника [1, с.35–41]. Повстання негрів жорстоко придушувалися, але плантатори все ж боялися виступів рабів. Майже кожна плантація володіла власним складом зброї, плантатори мали охоронні загони, які слідкували за порядком. Раби висловлювали протести: псували знаряддя праці, вбивали наглядачів і господарів. Втекти могли лише сміливі та сильні раби, коли раба ввіймали – йому відрізали вуха, а інколи ще й руки, а також таврували розпеченим залізом. Близько 60 тис. утікачів досягло північних штатів упродовж 1830–1860 рр.[2].

Повстання рабів, їх боротьба за визволення поширювали страх серед плантаторів, будили свідомість американців, сприяли розвитку широкого аболіціоністського руху, який разом з негритянською боротьбою, зрештою, призвів до ліквідації рабства.

Початком масового руху проти рабства у США вважають 30-ті рр. ХІХ ст. Зауважимо, що творцем аболіціоністського суспільства Пенсільванії свого часу був Бенджамін Франклін, який мав на меті звільнення негрів-рабів. На початку ХІХ ст. головним прихильником аболіціонізму став Вільям Ллойд Гаррісон. У 1831 р. у першому номері газети “Визволитель”, редактором якої він був, діяч рішуче виступив за негайне скасування рабства у Сполучених Штатах, забезпечення темношкірого населення рівними громадянськими правами поряд із білими американцями [3, с.153]. Позиція Гаррісона започаткувала антирабовласницький рух, який увійшов в історію під назвою аболіціонізм. Він також зазначав, що злом є і рабовласницька ідеологія плантаторів Півдня, і расистські забобони жителів вільних штатів. Ідеї Гаррісона знайшли підтримку з боку вільного населення як Півночі, так і Півдня.

У 1833р. у Філадельфії лідер аболіціонізму проголосив створення Американського товариства проти рабства, було прийнято Декларацію принципів, що мала конкретні цілі [4, с. 147]. Рабство оголошувалося моральним і політичним злом, яке суперечило християнським ідеалам, законам і принципам Декларації незалежності США. Впродовж усього існування товариство займалося лише агітацією, але вона була надзвичайно активною і успішною. Тривалий час Гаррісон виключав із засобів боротьби з рабством насильство, але після антирабовласницького повстання Джона Брауна у 1859р., яке закінчилося кривавою розправою із заколотниками, він прийшов до виправдання революційного насильства.

У 1840 р. Американське товариство боротьби з рабством припинило діяльність, на його основі виникло чимало течій. Утворилася Партія свободи, яка у 1844 р. брала участь у виборах, не поділяючи позиції щодо питання анексії Техасу. Вимагати ліквідації рабства було неможливо, бо це суперечило Конституції США. Партія свободи проіснувала до 1854 р. У цьому році постала Республіканська партія, що відкрито виступала проти поширення рабства на Заході США. Лозунгом цієї організації був наступний: “Вільна земля, вільна праця і вільні люди”. Слід наголосити, що лідер цієї партії Авраам Лінкольн у 1860 р. переміг на президентських виборах у США, що послужило до сецесії південних штатів, та призвело до Громадянської війни 1861–1865 рр.

Зауважимо, що значну роль у пропаганді ідей аболіціоністського руху відіграв роман Гарріет Бічер-Стоу “Хатина дядька Тома”. Спочатку твір було опубліковано у газетах у 1852 р., а згодом почали продавати як книгу. У цьому романі письменниця описує безправне та важке становище негрів у південних штатах США [5, с.356].

Оскільки однією із основних форм протесту рабів була втеча від своїх плантаторів, то велика кількість аболіціоністів допомагали рабам переправитися до північних штатів та Канади. Була створена своєрідна мережа підземних станцій, де раби ховалися, а провідники перевозили їх у вільні штати.

Аболіціоністський рух у боротьбі з рабством об'єднав біле і чорне населення Америки. Серед його членів налічувалося чимало представників американської інтелігенції, у тому числі негритянської. Аболіціоністи прагнули знищити владу південних плантаторів, дати змогу на цих територіях розвиватися капіталістичному господарству, оскільки представники буржуазії теж входили до аболіціоністського руху. Ця мета вимагала знищення та викорінення з південних територій рабства.

На думку багатьох істориків, аболіціонізм був важливим явищем свого часу, адже дав новий поштовх боротьбі за розв'язання негритянського питання в США. Можемо погодитися з цією думкою, вважаємо, що боротьба проти рабства була цілком успішною, оскільки в ході Громадянської війни було прийнято низку ключових законів: Прокламацію про звільнення рабів 1 січня 1863 р., 13-ту поправку до Конституції США 18 грудня 1865 р., що свідчили про повне скасування рабства.

Таким чином, аболіціонізм у США досягнув цілей, що ставилися, розв'язавши проблему рабів-негрів у США. Після цього діяльність руху було припинено. Хоча рівність у правах чорношкірого населення поряд із білими американцями довелося виборювати ще впродовж тривалого часу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Фонер Э. Рабство, Гражданская война и Реконструкция: новейшая историография / Э. Фонер // Новая и новейшая история. – 1991. – №6. – С. – 35–51.
2. Негры США: краткий исторический очерк // Этнографический блог о народах и странах мира их истории и культуре [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://lib7.com/amerika/1017-negru-america-ocherk.html>
3. Історія Сполучених Штатів: Нарис / Ред. кол.: Говард Синкотта (гол. ред.), Дебора М.С. Браун, Стивен Бюрант; Перекл. на укр. Ю. Лісняк та ін. – Інформаційне агентство Сполучених Штатів. – 406 с.
4. Фостер У. Негритянський народ в історії Америки / У.Фостер. – М.: Изд-во иностранной литературы. – 1955. – 803 с.
5. Джордж Бравн Тіндалл, Дейвід Е. Шай. Історія Америки (6-те видання) / Пер. з англійської: Людмила Притула, Галина Сташків, Олександра Щур. – Львів: Літопис, 2010. – 904 с.

Павлице Ю.

Науковий керівник – доц. Костюк Л. В.

СІМЕЙНА ОБРЯДОВІСТЬ АДВЕНТИСТІВ СЬОМОГО ДНЯ

Невід'ємною частиною функціонування будь-якої церкви є релігійні обряди, що демонструють зовнішній вираз вірувань людини. За допомогою обрядовості, що відбувається в тій чи іншій релігійній організації, складається певне первинне уявлення про віровчення церкви і її духовні основи. Також, обряди найчастіше пов'язані з важливими подіями у житті індивіда, соціальної групи або суспільства в цілому. Особливу увагу привертає до себе релігійна обрядовість протестантських церков, оскільки цей напрямок на сьогодні є новим, малодослідженим та досить відмінним від традиційних. Серед найбільш чисельних є Адвентисти сьомого дня (переклад з лат. "пришестя").

Метою статті є вивчення сімейного укладу та обрядовості Адвентистів сьомого дня. Реалізація зазначеної мети передбачає розв'язання низки завдань: дослідити особливості проведення обрядів вінчання, хрещення, благословення дітей та поховальних та з'ясування семантики ритуальних дій.

Об'єктом дослідження є протестантська церква Адвентистів сьомого дня. Предметом розвідки вважаємо сімейний уклад та обрядовість, а також систему народних ритуальних дій пов'язаних із нею.

Предметом статті вважаємо сімейну обрядовість членів громади, а також систему ритуальних дій пов'язаних з життям церкви.

Обряд благословення дітей, посвячення їх, особливо первістків, Богом практикувалось у старозавітні часи. Благословення дітей є частиною ранкового суботнього богослужіння. Проводиться зазвичай, коли є найбільша кількість членів громади, оскільки одна з цілей благословення полягає в тому, щоб заручитися у вихованні дитини підтримкою громади. Щорічний церковний календар включає в себе дати благословення дітей. Проводиться це служіння два рази на рік. Це може бути день матері (коли особливо підкреслюється значення батьківського виховання), початок різдвяних свят (коли особлива увага приділяється немовляті Христу).

Про дату благословення дітей повідомляється за кілька тижнів, щоб батьки врахували це в своїх планах. Служіння благословення дітей зазвичай є євангельським. Дитину можна благословляти в будь-якому віці, починаючи з того моменту, як брати його з собою до церкви визнають можливим самі батьки. Благословення дітей шкільного віку відбувається рідко. Можливим винятком може бути благословення дітей нових членів церкви [1, с.144]. Отож, у адвентистському служінні немає хрещених батьків. Благословіння дитини не є хрещенням і не повинно таким сприйматися. Служіння благословіння дітей має основні цілі: подякувати Богові за чудо його народження, спонукати батьків виховувати дитину в любові до Ісуса,